

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 „
Negyed évre . . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 krajczár.

Felölös szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES AGOST özv. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög 2 frt., ezentül minden megkezdett 100 szónál 50 krral több.

Magánhirdetések megállapodás szerint számíttatnak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adatnak vissza. ==

A Szitnya szava vendégeihez.

Nem emberhangon üdvözöllek én —
Szellem beszél a Fátira mély ölén,
S megérti elrejtőző szózatát,
Ki a természet titkaiba lát;
A forrás, mely keblemből fölfakad
Köszöntve mormol hullámszavakat;
Virágait kínálja im a rét,
Erdőm kítárja hűvös menhelyét
S zöldellő templomot emel föltek,
Vendégül hozzám a kik eljövtek.

Mert templom az; — nem gyarló emberkéz
Alkotta mű, a mely hirdetni kész
A földi pompát, gógós vágyakat . . .
Mely itt teremtet s ihlete ragad:
Az őserő, az istenség maga!
Ezt hirdeti a szálas bérez foka,
A gyöngye fűszál, büszke fasudár,
A vészcs felhő, csillag, napsugár,
Az ifju hajnal és az éj homálya,
Mind, mind mi itten lélelét találja.

S ki érti a természet ősz szavát,
Üdvözlöm azt, mint jó, igaz barát;
Ha fáradt teste, pihenést adok;
S ha lelke mélyén oltártűz lobog,
Lánggá növesztem, mely magasra szál,
S tisztább a nap derült sugárinál;
Fejleszttem benne a szép érzetet
Mely csak nemes, nagy- és dicsőt szeret;
Eltöltöm szívét néma áhitattal,
A mely magasztosulva égre szárnyal.

Jertek felhát, esücsormaimra fel!
Hol felvívulva tágul a kebel.

TÁRCZA.

Egy fűzfapoéta monológja.

— Vig monológ. —

Mit is írjak, talán most egy monológot?
Egy bukott bankárét, aki már fennlógott,
S új életre térve, — miután levágták —
Bánatában zengi ezífra monológját . . . ?
Mert hisz tárgya, — a mi fő, — az nem akad már új;
Ma, mikor mindenki monológokat fűj. —
Kivágta Ábrányi, igaz, magát szépen,
Mert mikor látta, hogy semmi tárgya sünesen;
Mérgében, hogy imár mindenből kifogyott,
A monológ ellen ír egy monológot.

Vagy balladát írjak? Szomorút, setétet.
Kegyetlen királyról, kit a boszú kerget . . . .
Ki bár fut . . . . menekül, mégis utójára . . . .
. . . . Véget vet a versnek tragikus halála.
. . . . Anint a holdvilág felhők közt bujdosik,
S egy ódon varromon búsan szól a kuvik . . . .

Nem! Vonzóbb a lyra, édes szereleimről,
Mikor késő este sok titesök hegedül,
Pásztor gyerek búját fűjja keservesen,
S kontráznak a bekák hozzá szép csendesen.
Sőt a hold sem adja magát bujdosásra,
Hanem ezüstös fényt vet regényes tájra.
Egy piruló lányka, kinek hajfűrtivel
Esti szellő játszik. Előtte ott térdel

A szellő, a mely ott körüllebeg,
Üdvözetem, melylyel köszöntelek.
S ha majd leszáll a méla alkonyat,
S a képzelet nyer lenge szárnyakat,
Hadd gyűjtse az körétek egybe mind
Tündérimet, s ha már a csillag int,
Susogják el finétek monda-multam,
Mig nem nyugosztok álomfittasultam.

Ámde mi az a monda-múlt, melyet a költő
hallatni akar?

Vendége az ősi Szitnyának, ki a hegy or-
mán az Isten fenséges művében gyönyörködöl,
ne adj hangot abbéli tudásvágyadnak, mely lel-
kedben az emberi történelemnek e helyhez fű-
ződő emlékeire irányúl; mert a felelet, a mit
kérdésedre nyersz, csak semmis lehet.

Az Isten napja ragyog ez ormokon, kiüzve
a sötétséget azoknak minden zugából. — Az
ember szeme egy egész országrészt láthat róluk.
S a mily vakító e fény és tiszta, oly sötétek és
homályosak a századok, melyekben e nagy fon-
tossággal bíró hegyzönmek szerep jutott hazánk
történetében.

A szájhagyomány legrégebbi öröke: a „Szit-
nya-“ s a „Tatárrét“-név. Amannak bölcsőjénél
keresztelésekor Szvatopluk vagy Árpád szelleme
állott-e, nem tudjuk; de miatta ez idő szeri-
nt tót és magyar vetekszik, bár közből a német
hagyomány „Etzelsberg“-je, elég erős érvül szol-
gál a mellett, hogy e név a hun királytól szá-
mazott, vagy pedig „szittya“-eredetű.

A „Tatárrét“ nevet egy nagy térség viseli
ott a hegy esesáéhoz közel. Magában e név oly
esekélyt alapot nyújt egy mondához, hogy ab-

ból még a Szitnya tündérei sem gyárthatnak
valamire való szájhagyományt.

Igy aztán fág tere nyílik a képzeletnek,
mely oda helyezi a 13-ik században a tatárokat
mint ostromlókat, akik a hegy fensikjára mene-
kült magyarokat kiéheztetéssel igyekeznek ha-
talmunkba keríteni.

Hogy mi igaz ebből, annak a szomszédos
levéltárak porlepte aktái lehetnének a megmon-
dói, ha ezek egy kis szellettetés alá kerülné-
nek. És e tekintetben a Coburgék és Selmecz-
bánya város levéltárait értjük első sorban.

Csak nem rég ismertettük ez ősz bányavá-
ros geológiai viszonyairól szóló nagy művét dr.
Szabó József tudósunknak, mely művel majd-
nem egyidőben készült el a helybeli termé-
szettudományi társulat kebelében Selmeczbánya
monográfiának természettudományi része, mely
tán e sorokkal egyidejűleg látandó napvilágot.

Evtized óta törjük a fejünket a teljes mo-
nografia elkészítésén; és e törekvés sikertelen.
A föld megnyitja kebelét az emberi ész
szavára; az ember kebele keményebb-e az anya-
földénél?

Az anyaföld kövé vált szívét széthasogatta
és utat vajt bele az arany nyomán az emberi
kéz; s itt az ember lágy szíve nem engedne a
közökhaj szavának, mely azt kiáltja: „nyissátok
ki a múlt századok könyveit, melyeket őseitek
reátok hagytak kincsekül“.

A föld kebele millió évek kincsét, titkát
tárja föl boldogulástokra s ti emberek, rövid év-
századok írott történetét rejtegetitek féltve, kis-
hitűségből!

Avagy, oly semmitmondó az a történelem,
melynek eseményei az általunk lakott eme szép

Esdő seladonja, kinek szava árja
Szerelmet émeke . . . Hej de nines is párja
A lyrai versnek . . . Aztán a dicsőség!
Mind beteljesülve szép álmaim . . . Oh ég,
Azt a régi vágyat hagyd egyszer megérnem,
Hogy valami lapban olvashassam versem . . .
. . . Milyen sok papíros fogyott el azóta,
Skatulával a toll, meg hány füveg tintá,
Hogy egyszer álomban, . . . igaz hogy régen volt
Költés istennője, szép Musa megcsókolt.
Az a biztató szem, a felig nyílt ajak . . .
Azt látszék mondani, hogy tollat ragadjak . . .
Azóta sok papír feltelt meg versekkel,
Szomorú, megrázó, hol meg nevetéssel;
Néhány jelent csak meg, megcsókoltva rútul
„Szerkesztői postán“, ott legeslegáltal . . . .

Multkoriban írtam egy szép vigjátékot,
Csomagolva épen másfél kilót nyomott.
Tisztázásához volt szükségem négy hétre.
. . . . . Biztató sok szóra fel is küldtem Pestre.
Boldogító remény dagasztá kebelem,
Hogy fáradságomnak díját most megnyerem . . .
Ki fogják nyomatni betűről betűre,
Nyolcz vagy tíz közlemény is telik belőle, . . .
És a ezime alatt, minden folytatásnál,
Vastagabb betűkkel majd az én nevem áll.
Uram bocsá! . . . Nem . . . De . . . mégis megeshetik
Hogy az utolsóhoz majd arszekpen kerik
El; Mert ezen lapnál megessét gyakorta,
Hogy a legutolsó közleménnyel hozta
Photographiáját a mű szerzőjének . . .

Boldogító válasz elérkezésének
Napját, várva vártam. Mikor megérkezett,
— Mindjárt tudtam hogy az, — a drága levelet
Keblemhez szoritám. Szívem dobogása
Monda, hogy e levél dicsőre válasza
A szerkesztő úrnak . . . Reszkető kezekkel,
Szoruló kebellet . . . lassan bontottam fel . . .
Mint mikor ferblista, . . . aki szoló „ász“-ra
Besszerelt és blindelt . . . izzadva majd fázva
Gusztálja nagy lassan, . . . térdit megemelve
Hogy nem veszik e benn, vízi, besszer, s blindje . . .
S amint az ő kepe nyílik meg hosszúra, . . .
Ha zöld, és vöröset kap szoló makk „ász“-ra,
Ugy hültem el én is, úgy nyult meg a képem,
Mikor a levelet elolvastam . . . Vegem
Lesz, azt hittem rögtön . . . Oh szörnyű csalódás!
Ért volna betegség, . . . vagy akárminő más
Elemi csapás, . . . csak ez, csak ez az egy ne.
És még a biralat; . . . ah milyen kegyetlen . . .
Nemcsak összetörve minden szép reményem
De még gúnyolva is . . . . .
. . . . . Igen tisztelt uram!
— Mondja ő — Hisz öbén . . . valódi Homér van
Elrejtve! . . . Hisz tárgya nem is igen régi, . . .
. . . . . Hogyha jól emlékszem Noe találta ki,
Mikor negyven napig folyton hajókázott,
S szörnyű unalmában, verseket faragott. —
Talán jó kegyed is igen sokat ráér;
No de bocsáson meg e kis kitérésér.
Lám a kidolgozás az már mas egészen,
Igy még nem dolgozott — legalább nem hiszem —
Ember e nagy gömbön. Hisz önből az eszme

tájon születtek, hogy figyelmet, megismerést nem érdemel?

Száz érvet hozhatnak fel a történelem, amaz események méltatása mellett; de ezáltal csak arra az egy tényre hivatkozunk, hogy az új közigazgatási törvény méltó védelmet jelölt ki a levéltáraknak a közigazgatás keretében, olyat, melynek alapján már többé portól belepve, pókhálótól beszövé nem maradhatnak aktáink, e szellemi kincsek, de arra hivatvák, hogy napfényre jussanak. — Ez intézkedésben a gyermekket látjuk védelmére kelni az anyának: a törvényt a történelemnek.

Tehát manapság már a multak iránti kegyeletet is törvénynek kell megőrizni? nincs meg ez érzés a társadalomban, az egyesekben?

Hogy mennyire van meg városunk falai között, erre megadja a feleletet monografiánk vajudása s mennyire van meg egybeült, erre felelnek az egymásután megjelenő monografiák: Debreczen, Torda, Soproné stb.

Városunk címerei.

Azon alkalommal, hogy az új országház díszítése czéljából az összes törvényhatóságok és sz. k. városok címereinek há rajzai beköveteltettek, városunk tanácsa azon meggyőződésre jutott, hogy Selmecz és Béalabánya egyesített két város címere nincs hatóságilag megállapítva s hogy a közhasználatban levő címere nemesak önkényes, de egyuttal olyan összeállítású is, mely alig felel meg a heraldika követelményeinek; miért is szükségét látta oly intézkedés megejtésének a törvényhatósági bizottság részéről, mely a két város egyesített címérének a heraldika szabályaival s történelmi jellegével megegyező újból megállapítását lehetővé teszi.

A törvényhatósági bizottság a városi tanácsot czezhöz vezető intézkedések megejtésével.

Mint hogy azonban e terv kivételéhez mindenek előtt a kormányhatóság engedélye kívánatik meg, és városunk tanácsa nincs azon helyzetben, hogy a kivétel módosítását s a részleteket a heraldika igényeinek minden tekintetben megfelelő pontossággal megállapíthassa, azon kéressel fordult a minisztériumhoz, hogy a két város címérének megállapítását elvilegesen engedje meg; továbbá az ennek foganatosításához szükséges részleteket és módosításokat szakközvegy által megállapíttatná, végül pedig, hogy azon eljárás, mely ez iránt követendő, tudatná a város tanácsával.

A tényállás, nevezetesen pedig a jelenleg használatban levő címere mibenlétének azon okból való földerítését, hogy az ujalagos alakítás a történelmi fejlődés ténykörtelményeivel összhangba hozzassék, a következőket adja elő a városi tanács:

Első sorban kiemeli azt, hogy miután a városi szabadalom és a címere adományozásáról szóló eredeti oklevél még a 15-ik században lezajlott háborús idők

ben elpusztult, nincs módjában a városi tanácsnak az eredeti címere mivoltát teljes hitelességgel s az eredeti-nek megfelelően feltüntetni, annál kevésbbé, mivel meg csak közvetett bizonyíték erejével bíró okmánya nincs a városnak, melyből az kétségen kívül helyezhető volna.

A hitelességet a valószínűség megközelítő mintául Selmeczbányának azon czimerrajza vehető, mely az 1572-ik évben újból összeállított régi városi jogkönyv diszkadásának czimlapján lefestve s a könyv tábláin vert ezüstben megörökítve van s melynek 1/2 akkora nagyságban elkészített fenyképét a tanács fel is küldte a minisztériumhoz.

E rajz hitelességének valószínűsége már azért is elfogadható, mivel annak rajzolója 1572-ben, már az idő tekintetéből is közelebb állván az eredetihez, módjában állott az címere valódi alakítását alaposabban ismertetni, mint azoknak, akik a jelenleg használatban levő e század elején szerkesztettek s készítették.

Íde járul azon körülmény is, hogy az említett jegyzőkönyv a városnak nemesak egyik nevezetes régiségét, hanem valóságos ereklyét is képez; továbbá az abban megörökített címere szerkezete s alakítása már heraldikailag is megfelelőbb, mint a most közhasználatban levő egyes részeinek összeállítása.

Erre vall a címerepaizst körül fogó két gyík formailag helyesen s híven ábrázolt alakja, továbbá a város fellegvára fölött díszlő sisak alkalmazása, mely a most használatnál teljesen hiányzik; végül pedig a bányászkodás itteni keletkezéséről, illetőleg az arany és ezüst fölleléséről szóló mese szerint annak jelképezése, hogy a címerepaizst környező két gyík egyike termés aranyat, a másika termés ezüstöt szór az ősbányavárosra és hogy az utóbbi symbolikus felfogás ninesen a most használatban visszaadva. — Valószínű, hogy a két gyík a plesiosaurus makrocephalus fajához tartozik s nem azonos azzal, amely a közhasználatban levő címerezen látható s a ma is meglévő gyíkot ábrázolja.

Selmeczbanánya most használatban levő címere a folyó század elején vétetett használatba s némi elteréssel a régiebb időkből való lenyomatokon is látható s a rajzban felkildűtöttnek leginkább azon peccsétlenyomat felel meg, mely Zsigmond király idejéből maradt fenn.

Egyebekben lehetségesnek tartja a város tanácsa azt, hogy az országos levéltárban meglévő oklevelek bővebb tájékozást s biztosabb utbaigazítást nyújthatnak.

Béalabánya külön címérének mibenlétéről semmi közvetlen adatja nincs a városi tanácsnak, mert a nevezett városnak IV. Lászlóval nyert adománylevele ninesen meg s így itt is a Selmeczbányához fennálló viszony forog fenn.

A legrégebbi minta az 1675-ik évben készült polgári zászlón látható s majdnem megegyező azzal, amely a béalabányai bányász ezüstjelvényen (1652. évből) van bevéve.

Miután e két város tényleg s jogilag egyesítve van és egyesítetten törvényhatóságot alkotván, ebbeli minőségben az 1886-ik évi XXI. t. czikkbe is beiktatott s így törvényesítve van, szüksége állott be annak, hogy címere is ezen egyesítésnek megfelelően újból megalakíttassék s hatóságilag megállapíttassék és pedig úgy a heraldika igényeinek, mint a mult emlé-

keinek megfelelően; így nagyon idején valónak találjuk mi is a városi hatóság fentiekben jelzett intézkedését.

Grünwald Béláról.

Grünwald Béla a hontmegyei Szent-Antalban született 1838. december 2-dikán. Nagy szorgalommal végzett tanulmányai után ügyvéd lett, de mielőtt pályáját megkezdte volna, nagy utazásokat tett külföldön. Hazatérvén, Zólyomgyében telepedett le s jeles képességeivel, széles kört ismereteivel igen rövid idő alatt vezerszerepre jutott a megyében; 1867-ben főjegyző, 1871-ben pedig alispán lett. Megyőjét mintaszertleg kormányozta, de már mint alispán hirdetni kezdte az állami közigazgatás szükségét s följegyzésre méltó, hogy maga Zólyomgye közönsége is követte e tere a népszerű alispánt, talán a legelső vármegye volt, mely a közigazgatás államosítása mellett foglalt állást. Grünwald Béla a jó közigazgatás szüksége mellett főképp a magyar állameszme erősítését, a nemzetségi izgatások megfékezését tartotta szem előtt s meg is irányban egyrészt gyakorlatilag is megtett minden lehetőt, erős segédkezet nyújtva a pánszlávság elfojtásához, másrészt irodalmi téren is megkezdte a harszot. A hetvenes évek elején kezdte meg nagy hatású publicisztikai működését. Hirlapokban, röpiratokban, nagyobb kötetekben mindig újra meg újra tárgyalta a magyar állameszme és az állami közigazgatás eszméit. A közigazgatásról azonban igen értékes szakszerzi könyvet is írt. A képviselőháznak 1878. óta volt tagja, mint a szliácsi kerület képviselője. Eleinte a szabadelvű pártához csatlakozott, de mert a többség és kormány akkor még nem látták elérkezettnek az állami közigazgatás idejét, kilépett a pártból s a mérsékelt ellenzék tagja és egyik vezérőrfia lett. A Hazban gyakran felszóltat s mindig szívesen hallgattak, mert beszédeit magas színvonalon álltak. Tagja volt a közigazgatási bizottságnak, a második bíráló bizottságnak s több ízben a delegációknak. E mellett folyvást dolgozott irodalmi téren is, az akadémia 1888-ban választotta meg tagjai sorába. Viszonyai szomorú alaku lásáról: betegségről, kedélybajáról, anyagi zavarairól melyek élekedvőt szegtek, már bőven szóltak a napilapok. Semmi kétség, hogy budapesti barátaihoz ő maga küldte a „Gerard” aláírású táviratokat, amelyek egyike azt jelenté, hogy Grünwald nagyon rosszul van, a másik pedig halálát tudatta. Ezt a táviratot Grünwald földadta, aztán — valóvá tette az előre küldött hirt.

Hoyos gr. párisi nagykövetségnek Apponyi Albert gróflhoz intézett távirata szerint Grünwald holttestét agnoszkálták, s az erről fölvetett hivatalos jegyzőkönyvet az osztrák-magyar főkonzul közbenjárása mellett hitelesítették. A főkonzul fölkérte a rendőrséget, hogy Grünwald Béla holttestét addig ne temettesse el, amíg Magyarországól a temetés iránt valami intézkedés nem történik. A rendőrség a kérelmet teljesítette. Hoyos rögtön értesítést kért, vajjon a temetés Párisban történjék-e, vagy pedig a halott hazaszállítása kívánatik. Grünwald legközelebbi rokonai nem ragaszkodnak a hazahozatal-

Oly érvel tör ki, hogy hanyatt eshetne Könnyen töl' akárki, hogyha véletlenül Állva olvasná el. Aztán mily remekül Hasonlít. Peldául . . . . .

Mint a tüzes villám
Hargos égbolton
Úgy fut a telegramm
A vékony drotkon.

. . . . . Azonban hallott-e Rozsdás zárban kulesot lassan megfordulni, Mikor hideg kezd az emberen futkosni; Eleinte fázik, aztán meg izzad, Ilyen érzés fog el akkor is, ha oly vad Dolgokat olvasok, milyen vigjátéka. De tanácsot adok; hogyha megfogadja, Oly szörnyszültött többé nem lát napvilágot, Milyet emberi fül, még sohasem hallott. . . . . A hidegviz kúrát ajánlhatom önnek, Kivált mikor a nagy gondolatok jönnek, Csak hamar tuss alá. Aztán estebekkor Sokat soh' se egyék; mert a terhet gyomor Zavarja a kedélyt, az álmodt elűzi, S véletlen ilyenkor a holdat is nézi, Szárnyat kap a lélek, megvan a galba Megszületik egy ily szörnyszü comedia. De ha mégis újra a nagy baj megessék, Igen igen kérem, csak nekem ne tessék Küldeni, mert igaz hogy sokat eltűnnek Idegim, de ez sok egy érző kebelnek . . . . .

Pedig hogy az rossz, csak irigység mondhatja. Ime néhány szóban rövidke vázlata.

Egy kövér aglegény imádvá szeretett, Oh fatum, egy igen sovány hőgyet. De még nagyobb fatum: a sovány kisasszony Szerelmes volt a jó Kövérdebe nagyon. De mivel így össze nem illettek sehogy, Kövérde fogadást tett tükon, arra, hogy Szerelmes szíve, vékony balványáért Kerüljön elűbe, izzadjon bár sok vért, De ő megsoványszik. És hazudva okot, Szíve balványától, tiz hette távozott. Minden hegyes völgyes tájat felkeresett, Naponkint megmászva, egy-két nagyobb hegyet. És a tiz hét alatt valóban elérte Kövérde, hogy olyan sovány lett „Ó” érte, Mint az egyptomi hét sovány eszendő. . . . . De az otthon hagyott bänkodó, szerető Szív is egyet gondolt. . . . . És a tiz hét alatt A gyarapodásban oly előre haladt Hogy szíve balványát, kerületre nezte. Nemesak hogy elérte, de meg is előzte. . . . .

Amint egyszer ilykép üldögel magában, Megnyílik az ajtó, s Kövérde betoppan. „Bocsánat asszonyom, talán nem jó helyen Jarak. Vékony Lidi úrhölgyet keresem.” . . . . „De nem! Oh mit látok! Lidikém, szerelmem!” „De uram! Mit akar, én önt nem ismerem.” . . . . „Mit, már nem ismered a te Friczikédet, Aki érted mászott meg olyan sok hegyet.”? S mintha villám érte volna most Lidit, Egy nagyot sikoltva, kitarta két karját, És közibe onló vékony szerelmét

Úgy megszorította, hogy az szegény, lelkét Majd hogy ki nem adta. És magukhoz térve, Nem volt a sok hosszú szép mesének vége. Mindent hűségesen elmondtak egymásnak, Hogy egymásért miként bíztak, soványodtak. Végre elindultak, és együtt utaztak Őt hétig. Úgy vetvén végit a dolognak, Mig Lidi öt hétig mászta a sok hegyet, Addig Friczi folyton sokat és jót evett. Mikor végre ilykép már összeültek Egymásnak örökös hűséget esküdtek.

Ez volt kidolgozva a sok iv papiron, S lehetett nevetni a sok episonon, Amit külön, s aztán együttesen, Két bús szív átít, hogy egymásé lehessen.

És ők ezt lezuházták, mert hozzá nem értek, Nem is küldök lapnak már többé egynek Sem. Hanem egyszerűn magam nyomatom ki, Ingyen osztogatom, had lássa mindenki Mit tudnak fenn Pesten . . . . . Hah! kifünnő eszme, Hamar tollat, papírt, mert még kárba veszne . . . És milyen kár érné az egész világot Mert ilyen eszmét, még papiron nem látott!

hoz, mert féltük Grünwald Béla édes anyját, akit e csapás ugyanis teljesen megtört, hogy az itthoni temetés igazalmait nem tudná kiállani. Most már bizonyos, hogy ki az a titokteljes Gerard, aki Apponyinak már e hó 4-én táviratozott Grünwald közeli haláláról. A talány meg van fejtve, Gerard senki más, mint Grünwald maga. Az osztrák magyar nagykövetség ugyanis megkereste annak a táviratnak az eredetjét, melyet Apponyi gr. „Gerard“ aláírással kapott. A távirat a Place de la République volt földvája, s teljesen Grünwaldnak kezeirésére; akik ismerik Grünwald szép apró, és igen olvasható kézírását, azok az első tekintetre ráismernek Grünwald Béla, utolsó óráit még sötét homályi földi; nem tudják, hogy hol lakott, kikkel érintkezett, azt sem tudni, hogy hol vannak málbái. Irományait, hogy valószínűleg a Szajnába dobta, mert semmi iratot nem találtak nála.

A Szajna partjáról a morgue-ba jutott politikai életünk hallottja, ide az ismeretlen hullák közé! Gyászos vég, vigaszt nem nyújtó!

Ó, ki „Felvidék“jével egy egész új veszedelmre irányítá nemzete figyelmét, akit a „közigazgatás közönyv“vel számolt tevő eszközt adott állami szervezeteink működése terén a köztisztviselők annyijának kezébe, ő, a Régi Magyarország, majd az Új Magyarország megírója, sem szelleme, sem teste táplálékát nem volt többé képes megszerezni! Ha ily fényes tehetség bukása fölötti fájdalomunkban politikai életünkről véleményt alkotunk magunknak, ép úgy kesereghetünk irodalmi viszonyaink fölött is.

Oly jelentős irodalmi tevékenységnek csak ily silány anyagi eredmény felelhet meg?

Egymásra tolnánk agyunkban a lesújtó gondolatok s szüknek látjuk e teret azoknak kifejezésére. De sajnosan látunk igaz barátai gyászoló sorában olyanokat is most, kik lelket öltek meg, vagy aztan teste vesszen el, s mintegy o hajtottuk volna, vajha Gerardul került volna a morgueba s innen a temetőbe s maradt volna eltűnése ismeretlen, titokteljes, legalább igaz könyvek hullottak volna érette.

Különfélék.

— **Főispáni látogatás.** Báró Roszner Ervin főispán ur ő méltósága e hó 10-én érkezett Selmezbányára s 11-én a közigazgatási bizottság, 12-én pedig a törvényhatósági bizottság ülésén előlélt. Az utóbbi ülés fontosabb ügyei közül fölemlíjük a belvárosn át vonuló államutszakasz egy helyének kiszélesbítése, a városi szolgazemélyzet nyugbér viszonyainak megállapítása a drenovai vadászterület tilalmazása, a főispán előkötete alatt mult hó 13-án tartott számonkérő-szék üléséből felvett jegyzőkönyvre vonatkozó határozatokat. Az utóbbi illetőleg a jegyzőkönyv oly adatokat tartalmaz, melyek valóban meglepik a városi közigazgatásunk működésén kívül állót. A számonkérés két év és két óra terjedt ki, s ezen aránylag rövid idő alatt 50.000-nél több ügydb nyert írásbeli elintéztést a tanács körében, melyek mellett a szóbelileg elintéztettek száma is jelentékeny. Ez oly eredmény, melyért a esekelői számú tisztikart méltán megilleti az elismerés. Nem is késett ez elismerés megadásával főispánunk, ki a munkát méltán ki képes. A közgyűlés egyéb tárgya nagyrésze gazdasági természetű volt. Főispánunk nem hagyta el az ülések befejezte után városunkat, itt időzött e hó 15-éig, mely idő alatt meglátogatta több intézetünket, megismerte vidékünk szépségeit; nevezetesen a Gedeontárnát, a hodrusbányai völgyet a honvédelemmel. Hodrusbányán bányát is járt, a hol Berks Róbert lovag a Geramb bányagyűléslet képviselője és igazgatója kedves meglepetésben részesíté magas vendéget. A táma torkolatánál díszkosci várta, melyen a nappali fényvel fölerő villanyfényrel robbogott be a társaság a munka színhelyre, hol felzendült a bányászzenekar zenéje, majd a díszbe öltözött 60 bányamunkás kalapácsütése kongott a mélyben, bemutatva a bányaművelet egyes ágait a tisztelt vendégnek. E mintabánya általában sok látni valót nyújtott ez alkalommal is. A bányalátogatást nagy ebéd követte a vendéglátó igazgató házában. Visszatérve Selmezbányára, másnap 15-én a főispán ur ő méltóságára Osovsky Vilmos polgármester társaságában Korponára ment. — Utközben Prensfaalban, Németben diadalkapuk előtt nagy közönség fogadta. — Prensfaalban Kuchta László evang. lelkes szép, csengő hangon lelkes beszéddel üdvözölte. Németben Cibulya László főszolgabíró eszmékben gazdag beszéddel, majd Weisz Zsigmond plébános szép beszédben szólott a domus dominushoz. Korponára innen 35 fogaton haladt a menet. Itt Bory Arnold főjegyző gondolatlejtő beszéddel fogadta. Polgármester lakásán küldöttek tisztelegtek. Délben 100 terített ebéd. Lelkes toasztok.

— **A Magyarországi Kárpátgyűléslet Sztinyaosztályának tagjaihoz.** A magyarországi Kárpát-

gyűléslet Budapesti Osztálya a Vágvölgyi alosztályal egyetemben a pünkösdi ünnepek alatt városunk s vidékünk megtekintése céljából kirándulást rendez. — Midőn a kirándulásnak részleteit a Sztinyaosztály t. tagjaival az alábbiakban közöljük, felkérjük egyuttal t. tagtársainkat, hogy a vendégeket, — kiket osztályunk már múlt évben is onajta várt s kikhez nemcsak közös túristasági kapes s az ebből kifolyó rokonérzelem fűz, de a kikkel a találkozást városunk s vidékünk megismertetése, a közérdek előmozdítása is követeli: a legszivesebben fogadni, s mindent megtenni méltóztatnának arra nézve, hogy t. vendégeink körünkben való tartózkodásuk alatt magukat a lehető legjobban érezzék. A kirándulás részletes programját a következő: Május 16-án, d. u. 2 órakor a vasutnál a budapesti túristák fogadása. — Elszállásolás. — Összejövetel a városház tanácstermében s azután több irányban szétoszolva, kalauzok mellett a város nevezetességeinek, mint az óvár, újvár, kalvária, akadémia s gyűjteményei, bányák, kohók, zűzművek megtekintése. Este 7 óra után a vasutnál a Vágvölgyi Osztály fogadása s elszállásolása, azután ismerkedési estély a városi vígadó étertermében. Vacsora étlap szerint. Május 17. Reggel 6 órakor összejövetel a városaházterén; 6 1/2 órakor indulás a Miksa akná s Steffultón át a Sztinyahegyre. A Gretzer forrásnál villásreggeli, melyről a Sztinyaosztály gondoskodik. Az előre jelenteköz számúra kioszkol is lesz gondoskodva. — Ebéd a Sztinyán; és p. gulyásbús-leves, galuska, paprikás-csirke avagy pörkölt, fekete kávé, s ara személyenként 1 frt. Az ital külön fizetendő. Ebéd után az érdekesebb pontok megtekintése; 5 órakor indulás Illián át a városba. Ide érve összejövetel az „Androvics“ sörernak kertj helyiségében, itt vacsora. Május 18. Reggel 6 1/2 órakor összejövetel a városaház terén; 7 órakor részben a Tanádegygörcemen át gyalog, részben a vöröskuton át kocsin a Tirtforraszhöz, a Gedeon tárnához, a hodrusbányai völgybe egész a honvédelemlégi, hol villásreggeli (friss ser, virstli stb.) lesz kapható. Innét kocsin a városba. Ebéd a „Vigadó“ étertermében. Delután 3 órakor a vendégek nagyobb részt haza utaznak, s a Sztinyaosztály tagjai által a vasutj elkísértemek. Midőn a vendégeket ismételen ajánljuk a Sztinyaosztály t. tagjainak szíves figyelmébe, kérjük egyuttal t. tagtársainkat, hogy úgy a fogadásnál, mint a kirándulásnál minél számosabban részvenni sziveskedjenek. A Sztinya hegyre kirándúni szándékozókat kérjük, hogy e szándékukat legkésőbb máj. 15-ig az elnökségnél bejelentni sziveskedjenek, mert ellenkező esetben az elnökség részükre az ellátásról nem gondoskodik. Selmezbányán, 1891. május-hó 12-én. Osovsky Vilmos, elnök. Altman Imre, titkár. Tirt Rezső ügyvivő alelnök.

— **A közegészségügy köréből.** A kanyaró elterjedtségéről származó kelt aggasztó hírekre vonatkozólag közöljük a tiszt. főorvos f. hó 11-én a közigazgatási bizottság előtt felolvasott jelentésének e néhány sorát: A ragályzó kórosetek sorából a kanyaronak egyes ritka esetel kerülték gyógy kezele alá, mután járványosságra nem emelkedtek, általános intézkedéseknek sürgössége nem mutatkozott. Minden egyes esetnél a legkitaltebb elklöntítések szemmel tartása mellett a megkívántató óvintézkedések megtörténtek.

— **Holub kiállítás.** A városunkban is járt híres Afrika-utazóknak delafrikai tárgyj kiállítását tegnap nyitotta meg Taaffe gróf miniszterelnök, Ferez Ferdinánd főhercegnek a kiállítás védnökének képviseletében. Több kiváló angol és német természetűdös jelentette be megérkezését. A király ő felsége is meglátogatta a kiállítást.

— **Főispán Belabányán.** Folyó hó 12-én Belabánya városának megtekintésére rándult meynök főispánja, a polgármester, az akadémiai igazgató és a városi ügyész kíséretében Selmezről, hol a paróchia épületben szállottak meg. Rövid itt léte alatt megtekintette az ovodát, hol a kis töt gyermekek ugyancsak kiültették magukat, mert a magyar dalok és versok egész halmazát mondták el a jelenlévő vendégeknek, miért a főispán ő méltósága a legnagyobb meglepedést fejezte ki, hogy a kis töt gyermekek, oly nagy haladást tettek a magyar nyelvben. Meglepedését a nebulok is érezték, mert kaptak ő méltóságától két fapapírt és egy doboz cukerkit, mely előbbin a lovaglás mesterségét már el is sajátították; a cukerkit elfogyasztása után pedig azt kérdezték: „Hogy mikor jön megint a cukros bácsi.“ Ezután megtekintette még a templomot, hol különösen az egyházi öltönyök vették igénybe a szemlélők figyelmét, melyek úgy művés, mint kivitel tekintetében méltó helyet foglalhatnak bármely székesegyházban, ami egyedül Oldinger Antal plébános úrnak róható fel érdemül. Egy jelen volt.

— **Mikszáthot várunk,** mint lapunk előbbi számában jeleztük. Jeles írónk azonban akadályozva volt előjvetelében betegség által. A vasuti állomásnál az akadémiai s lycumi ifjúság nagy számban jelent meg mult vasárnap, és sajnálattal vette a hirt, melyet fő-

ispán ur ő méltósága volt kegyes e lapok szerkesztője után a meglejten közönséggel tudatni, hogy jeles írónk ágyban fekvő beteg. Már e helyen is megjegyeztük, hogy úgy főispánunk mint polgármesterünk ígérését bírja jeles írónkunk, hogy a jövő hóban elő Selmezbányára s megtartja felolvasását a F. M. K. E. javára. Szógaljon e kijelentés kárpótlásul a nagy közönségnek mult-kori csalódásáért.

— **Elnökválasztás.** A lefolyt hét eseményei között városunk társaséletében nagyon jelentékeny mozzaatról kell az akad. ifjúság körében lefolyt elnökválasztást jeleztünk. Hoffmann Géza és Rimler Pál jelöltek pártja állott egymással szemben. A világhírű „fehér-ház“ba tán több elkeseredéssel történik az elnökválasztás, de több lelkesedéssel, mint az ifjúság körében, alig. — Az eredményt lapunk más helyen jeleztük. Itt csak azon reményünknek adunk kifejezést, hogy az elment, mely a két párt között most még oly éles, napok, hetek múlva veszíteni fog élességéből. Az urnánál kevesebb szavazatot nyert jelölt nem érezheti magát jellemében vesztesnek s így pártja is megmarad bizonyára azon zászló hívéül, melyre választással sem elvet, sem színt nem, csak vívót cserélt. A zászló vívójéről Hoffmann Gézáról pedig általánosan tudva van, hogy mind jellemére, jó indulatú törekvésére, mind képzettségére nézve nem méltatlan az irányában nyilvánult bizalomra!

— **Közp. választmányunk** e héten tllést tartott s elrendelte az országgyűlési képviselő választók jövő évi névjegyzékének összeírását, az összeíró küldöttséget Krausz Kálmán, Hankisz Jenő, Szappanyos Vilmos és Vörös Ferencz küldöttségi tagokból alakítván meg. Az összeíró küldöttség e hó 25, 26 és 27-ikét tűzte ki az összeírás napjúl.

— **Az Erzsébet kápolna leégése.** Mult vasárnap Gerőfi színtársulata ép a „Csikós“ végjelentét játszotta telt ház előtt, midőn a karzati ajtón át valaki tűzet jelezt. Erre a közönség egyszerre felugrott ülőhelyéből s az ajtóféle tolongott, melynek mindkét szárnyát még kellő időben kinyitotta egy szerencsés ötletű tűzoltó. A tűz Lang szatócs boltjában tütt ki, e házat elhamvasztá s átesapva a tőszomszédságban levő Sz. Erzsébet kápolnára, ennek tetéjét is fölemesztette, miközben a kápolna harangja is lehullott és ketté repedt. Az akadémiai ifjúság és a polgárok önk. tüzoltóságának tulajdonítható az, hogy a tűz tovább nem terjedt. Önfeláldozó munkájukkal megmentették a szomszédos épületeket, és ezzel tán egy egész városrészt.

— **Ezek aztán kortesek!** Akad. ifjúságunk mult heti elnökválasztását megelőző napon az egyik párt értekezletet tartva, azon veszi magát észre, hogy egyik szavazó tagja Korponán van. Esti 10 órakor három kortes erre kijelenti, hogy ők a szavazatot meghozták s bár néhány órával előbb a 8 kilométernyire fekvő Hodrusbányáról érkeztek meg, hol az nap gyakorlaton voltak. Nyomban utnak is indultak gyalog Korponára s másnap délben már zsebükben hozták haza Korponán maradt társuk szavazatát!

— **Mikor született Krisztus?** Dr. Braske E. „Hippolytus Dániel kommentárjainak fölfedezett negyedik könyv“ének kiadója, többi közt azt írja, hogy Hippolytus egyházatya által való meghatározása a legpontosabb e nemli meghatározás a kereszténység első két századából s a karácsony ünnepe történetének modern felfogására talán egészen átalakítólag fog hatni. Hippolytus ugyanis ezeket mondja: „Urunk első megjelenése, testben való megjelenése, Bethlehemben születése (ellentétben a második megjelenéssel, mely az utolsó ítéletkor lesz) december 25-én, szerdán történt, Augustus császár uralkodásának huszonnegyedik évében.“ Eltekintve az évtől, magának a napnak meghatározása is nagyon figyelemre méltó, mert azt mutatja, hogy Rómában már a második és harmadik században december 25-ét tartották Krisztus születése napjának. S ebből az is következik, hogy — az eddigi adatoktól eltérőleg — karácsonyt nemcsak a negyedik század második felétől kezdve, hanem már jóval korábban is megtűnnevelték Rómában. Azok, akik Krisztus születése napjának pontos megállapításával foglalkoznak, Hippolytus fentebbi megjegyzésében becses támpontot nyernek további kutatásaikra.

— **Edison mint regényíró.** Korunk legkitaltebb föltalálója a regényírással is megpróbálkozik. Két kötetes regényen dolgozik George Passon Lathrops ismert amerikai íróval. — Azt hírlk, hogy Edison, mindjárt regényének befejezése után drámát fog írni ugyanarról a tárgyról s nem lehetetlen, hogy színműve előadásánál a sugó dolgát fonográf fogja elvégezni.

— **Könyv-automata.** Egy angol lap híre szerint legközelebb egy új fajta automatát fognak az angol vasutakon alkalmazni az utasok szórakoztatására. — A kocsikban egy hosszukás könyvszekrényt helyeznek el és abba a kedveltebb regények akként lesznek beillesztve, hogy ezimük látható lesz az üvegfalon kereszt-

túl. A szórakozást kereső szemlét tart, kikeresi azt a könyvet, a mely legmulatságosabbnak ígérkezik, egy pennyt dob a könyv fölért levő nyílásba, megránt egy emeltyűt és kezében van a kívánt kötet. A lopás vagy a könyvekkel való visszaélés megnehezítésére a könyvek feltűnő és egyforma beütéseknek lesznek. Nincs kétség benne, hogy ez automata rövid idő múlva hozzáns is átvándorol: de itt előbb olvasási kedvűt automatát kellene alkalmaznunk. Egyebiránt a g.-benzene-selmeczbanyai hosszú uton az unalom elűzésére jó eszköznek fog bizonyulni az új találmány.

— **A f. évi május 12-én** megejtett választás eredménye az, hogy Hoffmann Géza lett az ifjúság-köri elnök. Szép és érdekes volt a küzdelem mind a két párt részéről; egyik, másik párt is azt hitte, hogy az új elnök az ő jelöltje lesz. Mint már három éven keresztül, úgy most is a nemzeti színi toll vitte győzelemre lelkes csapatát. Az új elnököt vállon emelve vitte lelkes pártja a választás színhelyére, hogy immár ő vezesse tovább a tisztviselői állások betöltését. Ugyanaznap este 8-órákor az újonnan megválasztott elnök megtartotta az évente szokásos hivatalos estélyt, melyen az akadémia igazgatója, Farbak István főbányatanácsos, Cséti Ottó bányatanácsos, Pauer János akadémiai titkár urak is megjelentek a tanári kar részéről, ott láttuk még dr. Stuller Gyula, dr. Kapp Jakab urakat, sibekeket. A hivatalos estélyt Mitske Gusztáv volt elnök nyitotta meg, aztán átadta helyét az új elnöknek, ki lelkes, átértzett szavakkal, gyönyörű gondolatokban fejtegette a barátság eszméjét, nem mulasztva el megjegyezni, hogy immár a versengés megszűnt s mi valamennyien közös erővel, kitartó buzgalommal folytatunk tovább is a kör zászlaja alatt azt a nemes harcot, melyre feles ködve, minden perczben készen vagyunk. Utána Száncsny Miklós ifj. köri alelnök köszöntött fel sikerültlen a zászlónyát, Soltz né főerdőtanácsosné ő nagyságát. Felkö szöntőt mondta még Molnár Gyula, a tanári karra, mire Farbak István akadémiai igazgató úr felelt, teljes melegegését nyilvánítván az ifjúság magartására felett, melylyel a választások alatt viseltetett. Öröme szolgál és emelkedett szellemű, lelkes szavak kíséretében írték ki poharát az ifjúságra, utána Sztankay Farkas köszöntötte fel a vendégeket, végül Mitske Gusztáv volt ifj. köri elnök mondott humoros beszédet, melyben az ifjúsági kört egy mennyasszonyhoz hasonlítta, kinek két kéréje van; a menyasszony választott, és pedig férjül választotta Hoffmann Géza ifj. köri új elnököt, az ellenjelöltjét pedig megtartotta házi barátának, még neki csak a házasság-közvetítő szerep jutott. A hivatalos estély ezzel véget ért és az ifjúság mulatott tovább. — s.

— **A szolyvai víz,** melyet eredetileg és évtizedek óta szűkebb hazájában fiatal savanyú borokkal vegyítve szokták inni, hírnevének eredetét azon körülménynek köszönheti, hogy még az ily borok mértékten élvezete után a különben bekövetkezni szokott kellemetlen utóhatások is elmaradnak. Az orvosok megfigyelték ezen paralyzáló hatást és csakhamar akadtak, ki a forrás gyógyhatását felismerték és azt szelében ajánlták és alkalmazták. Akár praeventív szer gyanánt étkezés alatt, akár gyógyszer gyanánt a már kifejűdött bajok ellen véve: e víz soha sem hagy cserben; ki erről egyszer meggyőződött, az ezen egyszerű, természetes tiszta és a mellett olesó házi szert mindenkor kéznél fogja tartani.

Irodalom.

Ugy látszik, hogy a kiadó a 90/91-iki idényre szánt könyvekkel különösen sietnek, hogy még a nem-sokára beálló uborkaidény előtt megjelenve a közönség némi figyelmében részesüljenek; ugy e héten is egy egész osomó új könyvet látunk, köztük kevés első, de annál több második stb. kiadást. Címeikből íme néhányat közölhetünk: Gerő, Kaltenleutgeben és Winternitz vizgyógyintézete, Ballagi és György, kesk. szótár I. (kiadja a m. t. akademia), Gyarmathy, a havasok alján, mint az egyetemes regénytár 100. kötete. Több új kötete az olesó könyvtárnak és p. Listi László munkái, Régi utazások Magyarországon, Anger az arzátlanak, három fűzet Sophokles és p. Oedipus király, Oedipus Kolonosban, Antigone (Csiky G. fordításában). Fekete Lajos talajana II. kiadásban jelent meg egy igen szép térkép-melléklettel. Litschauer Lajos bányamiveléstanának 17. fűzete. Pasteiner művészetek történetének második kiadása fűzetes vállalat alakjában jelenik meg újra. J.

Nyilt-tér.

Ganz seid. bedruckte Foulards
n. 1.20 bis fl. 4.65 p. Met. (ca. 450 versch. Dessins)
vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei in's
Haus das Seidenfabrik-Dépôt G. Henneberg (K. u.
K. Hofief.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten
10 kr. Porto. 6

269. szám
1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíróóság 1480 számú végzése által Tóth Ferenc javára Ranyak Ferenc ellen 250 forint tőke, is járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 318 frtra becsült lovak, szarvas marhák, sertések, gazdasági eszközök és butorneműkből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1879/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Alsó Nyéken leendő eszközökre **1891-ik év május-hó 29-ik** napjának délután 3 órája határidőül kitzitették és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Ipolyság 1891-ik évi Május-hó 7. napján.
Baig Mór.
kir. bír. végrehajtó.

238. szám.
1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíróóság 1110/891 számú végzése által Stróbl Ferenc javára Buocz Lajos ellen 35 forint tőke és járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1395 frtra becsült esikő, szarvasmarhák és juhokból álló ingóságok melyekre nézve Himler Miksa alapfoglaltatú javára 300 forint és járulékaí erejéig az árverés színtén kitzitették nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1317/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Paláston leendő eszközökre **1891-ik év május-hó 30-ik** napjának délelőtt 9. órája határidőül kitzitették és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Ipolyság 1891-ik évi Május-hó 7. napján.
Baig Mór.
kir. bír. végrehajtó.

283. sz.
1891.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíróóság 705/1890. számú végzése által Mangold Mór fellépő javára öv. Buocz Kálmáné ellen 82 forint 63 kr. tőke és járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 305 frtra becsült butorneműkből álló ingóságok és a bgyarmati népbank 130 forint követelésére korábban már lefoglalt, nyilvános árverésútján eladtnak.

Mely árverésnek a 1809/1891 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Paláston leendő eszközökre **1891. év május-hó 25-ik** napjának délután 3 órája határidőül kitzitették és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Alulírt tisztelettel értesítem Selmeczbanya és környékének n. é. közönséget, hogy Selmeczbanyan a Sztankay-fele házban, a kívánalmaknak megfelelő

aranyozó- és festő-műhelyt

nyitottam. A monarchia másik felének e szakba vágó fizeteiben sok éven át szerzett tapasztalataim és jártasságom azon reményre jogosítanak, hogy alant felsorolt munkákban a n. é. közönség fokozottabb igényeinek is megfelelően szerencsém leendő, és pedig ajánlkozom mindennemű keretek, tükrök, szobabakereszték (állvánnyal és anélkül) és sirkereszték, valamint a Szenteknek minden nagyságu finoman festett és aranyozott szobrainak pipere-alakoknak elkészítésére, elvállalván egyszersmind minden bronzozó és antik munkát, mindennemű czim és czégtáblákat, egyéb falfestést és czimtblaknak üvegéből való készítését. Fennevezett tárgyak felújítására is vállalkozom s törekedni fogok azokat legártartósabban és leggyorsabban elkészíteni.

Kiváló tisztelettel

KRAUSE JÓZSEF,

aranyozó és festő.

5-6

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő

Kelt Ipolyságban, 1891-ik évi május hó 7. napján.

Baig Mór.

kir. bírósági végrehajtó.

Magas jutalékot

használhatóság esetében fix fizetést is fizetünk ügynököknek, kik törvényesen megengedett sorsjegyeket részletfizetésre elárúsítanak.

Ajánlatok a MERCUR kiadóhivatalának bank és váltóüzletre

Politzer S.-hez

Budapest, V. ker., Dorottya-útcza 12. sz.

MARIACZELLI
hashajto labdacsok
(pilulae laxantes mariaez.)
Arattalans anyagokból mentes, kellemes
segúdszer rost szokásosnál, dugulásnál és az
ehéül keltekező bantalméknél, utólag nagy
kedveléssel, szőles kuru előfordóság és nagy
mórvál orvosi rendelés tanúsítással. — Gyors
és szelíd hatása esküvés és fáradalommentes.
A mellette végegy a valódiság bizonyítéka.
Egy doboz ára 20 kr. Egy tükere 6 doboz 110 fr. A pénznek
100-éves lekiűdése mellet, kormentes postai szállással együtt egy
tükere ára 1 ft. 20 kr., 2 tükere 2 ft. 20 kr., 3 tükere 3 ft. 20 kr.
1312 ADY C. gyógyszorosz, Kronsperber (Morvaország).
Az alkalm. részak nyilvánosságra vannak hozva.
Gyógyszertárakban kapható.

7-10

ÜGYNÖKÖK

törvényileg megengedett sors-
jegyek részletfizetés mel-
letti eladására

általunk

a

mellett
mindenhol
felvétetnek.
Fővárosi
váltóüzlet társaság
ADLER és Tsa Budapest,
Füüd- és Dorottya-utoza sarkán.

legetőnyösebb feltételek

Házeladás.

A kórház-utczai 69. számú, egészen újra kijavított ház, igen szép kerttel, melyben kitűnő forrás-vízet adó kut van, szabad kézből eladó.

Fizetési feltételek igen kényelmesek.

Közlelbbi felvilágosítást ad

HUBER JÓZSEF,

v. tornatanító.

Kórház utczában 67-ik szám a házban

egy földszinti lakás

(2 utczai, 1 kis udvari szoba stb.)

évi 120 ftnyi bérért aug. 1-től

kiadó.

Fodor.